

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

telse, det med Vedtagelsen af disse Ændringsforslag vil faa, og skal gøre ganske enkelte Bemærkninger om de af Mindretalene stillede Ændringsforslag.

Hvad angaar de Konservatives Ændringsforslag Nr. 1, hvori det foreslaas, at Ordet „effektive“ udgaar, skal jeg sige, at jeg tror egentlig ikke, det har saa meget at betyde, at Ordet „effektive“ staar der, fordi vi naturligvis i Administrationen maa holde paa, at det er effektiv Gæld, man konverterer. Men naar vi har sat det ind nu, er det naturligvis, for at man skal faa indskærpet, at det kan ikke nytte, man regner med at kunne faa Gæld med, som man i Forvejen havde anset for tabt. Men hvis man nu sletter „effektive“, efter at det er indført, vil enhver forstaa det saadan, at man faktisk kan faa Gæld med, som der ikke tidligere har været regnet med som effektiv. Derfor maa jeg advare imod at vedtage en saadan Ændring.

De ærede konservative Medlemmer, der har stillet dette Ændringsforslag, har ogsaa stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at de 5 første Stykker af § 4 udgaar. Men man beholder det sidste Stykke. Jeg er noget forbavset over, at man stiller et saadant Forslag, for hvad beholder man det sidste Stykke for, som angaar en Dispensationsret fra Bestemmelserne i de 5 første Stykker? Naar man sletter de 5 første Stykker, har man ingen som helst Glæde af det 6te, for det omfatter ikke Pantsætningsforbudet, som indeholdes i Loven, for over de 110 pCt. Der er Venstre mere konsekvent, idet de, naar de sletter de 5 første Stykker, naturligvis ogsaa sletter det 6te. Hvorfor man ikke fra konservativ Side har gjort det, forstaaer jeg ikke. Jeg er naturligvis imod, at man sletter § 4, fordi jeg mener, det er rigtigt og nødvendigt, at man nu, da vi gaar længere ned med Konverteringen, kan faa noget Haand i Hanke med Gældsstigningen under 110 pCt.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som anbefalede de af Venstre stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er meget klogt, at han trækker Ændringsforslag Nr. 5 tilbage, for hvis han havde fastholdt dette Ændringsforslag, vilde det jo have betydet, at Folk med meget lille Gæld over Ejendomsskylden i Henhold til Lovens Bestemmelser havde haft et vist Krav paa at faa 25 pCt. ombyttet, det vil sige, at de kunde komme helt ned til 50—60 pCt. af deres Gæld ved denne Ombytning, og det vilde jo være urimeligt.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg gør opmærksom paa, at der efter Sædvane ikke skal tales om et Ændringsforslag, som er trukket tilbage.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal saa vende mig til Venstremindretallets Ændringsforslag Nr. 11 til § 4, hvori det foreslaas, at hele Paragraffen udgaar. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem, der holdt en temmelig lang Tale imod hele Pantsætningsforbudet, opmærksom paa, at ved at slette § 4 beholder man jo i denne Lov Pantsætningsforbudet for over de 110 pCt. Det vil altsaa sige, at hele det ærede Medlems Argumentation mod Pantsætningsforbudet er kun vendt imod det, der nu indføres efter mit Forslag og efter Flertallets Ønske, den Udvidelse, som gælder for dem, der har en Gæld, som ligger under 110 pCt. For dem, der har over 110 pCt. eller 110 pCt., gælder Pantsætningsforbudet i Fremtiden ogsaa efter det af Venstres Medlemmer stillede Ændringsforslag. Jeg mener, det er berettiget at udvide Bestemmelsen nu under de 110 pCt. Jeg synes, at naar Staten stiller billige Penge til Raadighed, Penge, der er konjunkturbestemte med Hensyn til Rentebetaling, det vil altsaa sige i visse Tilfælde kan betyde en meget stor Fordel, saa er det indlysende, at denne store Fordel af den paagældende, naar han sælger sin Ejendom, vil søges kapitaliseret ved at han siger til Køberen: Naar du køber denne Ejendom her, er der Mulighed for en Gæld paa 25 pCt. af Panteværdien, en Gæld, der er konjunkturbestemt, og som man altsaa i vanskelige Tider kan blive fri for at betale Rente af, enten helt eller delvis. Faren for en Kapitalisering af denne Fordel er naturligvis til Stede, men da jeg erkender, der er Forskel paa dem, der har en mindre Gæld end 110 pCt., og dem, der har over 110 pCt., er det, jeg tilføjer, at for de førstes Vedkommende kan der, naar der er Tale om en Forbedring af Ejendommen, gives Dispensation. Og det er ikke en Dispensation, som er overladt til Ministeren alene, saadan som man fik Indtryk af af det ærede Medlems Tale, for Dispensationen gives efter Indstilling af Bevillingsudvalget. Naar Staten skal anbringe sine Penge paa den Maade, synes jeg, det er fuldt forsvarligt, at man indfører et saadant begrænset Pantsætningsforbud for den Gæld, der ligger under 110 pCt., men et absolut Forbud for de Mennesker, der har en Gæld paa over 110 pCt.

Det ærede Medlem foreslog saa, at